

Salg af kvier en god forretning

Livet går sin vante gang for de schweiziske bjergbønder – staten sikrer indtjeningen.

46-årige Thomas Portmann-Zemf bor ved Heiligenkreuz 700 meter oppe i alperne ved Lucern.

Thomas Portmann-Zemf er kvægmand og går op i avl. Han har ikke bare brune schweizerkøer i sin stald, som mange andre. Nej, hans køer er af den originale og oprindelige brune schweiziske race, som ikke bare har gode egenskaber for mælk, men også for kød.

Derfor er Thomas Portmann-Zemf godt tilfreds med, at hans køer bliver meget gamle, og at mange af dem har rundet 100.000 kg mælk i livsydelse med en årlig produktion på mellem 6.000 og 7.000 kg.

”Racen er meget eftertragtet og er igen i fremgang. Derfor gør jeg meget for at holde mine køer i god form, så de bliver gamle. Det betyder, at jeg kan sælge mange af de drægtige kvier til gode penge,” siger han.

Kender sine køer

Vi møder Thomas, da han om eftermiddagen henter køerne hjem fra marken. De går tæt ved byens kurhotel, og turister følge ham nysgerrigt. Han kender sine køer og ved, hvilke af dem, som ikke af sig selv følger med ned i stalden.

Han fortæller om de 25 køer og de 33 hektar med græs. 363 dage om året står han tidligt op og klarer arbejdet i stalden – kun to dage har han fri. Og sådan har det været altid.

Har deltidsjobs

Thomas Pohlmann-Zemf og hans kone arbejder desuden som hjælpere i kirken, og om vinteren arbejder han med skovhugst og snerydning. Han har en anden-års elev, Francis, som en dag om ugen er på landbrugsskole i den nærliggende by, og hans ældste søn Daniel på 26 år arbejder på halv tid på gården. Det ligger i luften, at han skal overtage ejendommen, da hans to mindre brødre begge er i gang med tekniske uddannelser.

Leverer selv mælken

Mælken lever han til det store selskab Enni og afregnes med omkring 4,25 kr. pr. kg. Han kører selv mælketanken ned til byen, hvor Enni samler mælk fra områdets landbrug.

”Jeg byggede stalden for tyve år siden, da jeg overtog landbruget efter mine forældre, og den er velfungerende. Jeg bruger ikke computer eller anden smart teknologi, men jeg arbejder til gengæld meget i stalden og kender mine dyr godt,” siger Thomas Pohlmann-Zemf.

Får stor statsstøtte

Han klager ikke. Han er godt tilfreds. Den store statsstøtte blev tidligere givet i forhold til mælkeproduktionens størrelse. I dag får han støtte til arealet og antal køer – jo højere oppe i bjergene, desto mere støtte. Det fungerer fint, mener Thomas Pohlmann-Zempf, som får omkring 13.000 kr. pr. hektar samt 1.500 kr. pr. ko. Dertil kommer en lang række af støtteordninger, som han kan søge, hvis der eksempelvis skal investeres i ejendommen.

Hvorfor dog arbejde?

Hans kollega længere nede i byen, Andi Lieberherr, som har et økologisk besøgslandbrug, er mere kritisk over for systemet:

”De har gjort os til landskabsgartnere. Vi får en stor statsstøtte, men til gengæld er betalingen for de fødevarer, vi producerer, så lav, at det kan være lige meget om vi arbejder eller ej. Lønnen er jo betalt.”

Thomas Pohlmann-Zempf arbejder på samme måde, som hans far har gjort, og sikkert også som sin bedstefar. At få en stor besætning og drive meget mere jord ligger ikke til ham:

”Det har vi jo aldrig snakket om. Vi har en god tilværelse her på ejendommen, og jeg holder af arbejdet med køerne. Hvorfor skulle vi ønske os noget andet,” siger han.

